

Iqâmat-ul-Barâhîn

[Fastställandet av bevisen]

Författare: Shaykh Abdul-Azîz bin Bâz (rahimahullâh)

Översättning (och ev. fotnoter): Abû Mûsâ al-Albânî

Formattering: Abû Anas Mubarak ibn Marian

Omslag av: Abû Yuusha Lougain Tolak

www.darulhadith.com

”Segern kan inte komma från någon annan än Allâh, den Allsmåktige, den Vise.”¹

Och Han (‘azza wa djall) sade:

”Om Allâh hjälper er kan ingen besegra er; men om Allâh överger er, vem kan sedan hjälpa er?”²

Det är känt från Texterna och Samstämmigheten att Allâh (subhânah) skapade skapelsen enbart för att dyrka Honom och Han sände sändebuden och uppenbarade Skrifterna för att klargöra denna dyrkan och uppmana till den. Han (subhânah) sade:

”Jag har skapat Djinn och människorna enbart för att de skall dyrka Mig.”³

”Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma (för att förkunna): ”Dyrka Allâh och håll er borta från avgudadyrkarna!”⁴

”Vi har aldrig sänt en profet före dig utan att uppenbara för honom: ”Det finns ingen gud än Jag – dyrka Mig!”⁵

”Alif Lâm Râ. En Skrift, vars budskap har avfattats på ett fast och klart språk och förtydligats på punkt efter punkt av en Allvis, väl underrättad om allting; att inte dyrka någon utom Allâh.”⁶

I dessa klara verser klargör Han (subhânah) att Han enbart har skapat Djinn och människan för att endast dyrka Honom, ingen medhjälpare har Han. Han klargjorde även att Han sände sändebuden (‘alayhimus-salâtu was-salâm) för att beordra denna dyrkan och förbjuda det som motsätter sig den. Likväl underrättade Han (‘azza wa djall) att Han har klargjort och förtydligat Sin Boks verser för att ingen annan utom Han (subhânah) skall dyrkas.

Dyrkan innebär att man endast dyrkar Honom, underkastar sig Hans påbud och undviker Hans förbud. Detta har Allâh påbjudit i många verser, varav några är Hans (subhânah) Uttalanden:

”Men inga andra påbud gavs dem än att enbart dyrka Allâh med ren och uppriktig tro.”⁷

”Er Herre har befallt, att ni inte skall dyrka någon annan än Honom.”⁸

¹ 3:126.
² 3:160.
³ 51:56.
⁴ 16:36.
⁵ 21:25.
⁶ 11:1-2.
⁷ 98:5.
⁸ 17:23.

”Dyrka därför Allâh med ren och uppriktig tro! Ja, ren, uppriktig tro är Allâh förbehållen!”⁹

Verser med liknande innebörd är många i antal och alla tyder de på plikten i uppriktig dyrkan ägnad enbart Allâh samt övergivandet av dyrkan ägnad någon annan än Honom bland profeter och andra. Det råder inga tvivel om att tillbedjan är bland de viktigaste och mest omfattande typerna av dyrkan. Därför är det obligatoriskt att den enbart ägnas Allâh, precis som Han (‘azza wa djall) sade:

”Åkalla därför Allâh med ren och uppriktig tro, även om det ses med ovilja av de otroende!”¹⁰

”Alla moskéer tillkommer Allâh; anropa därför ingen vid sidan av Honom!”¹¹

Detta omfattar samtliga skapelser; profeter och andra. Ordet ”ingen” är i obestämd form i förbudssammanhanget och omfattar därmed allting utom Allâh (subhânah). Allâh (ta‘âlâ) sade:

”Och anropa inte i Allâhs ställe dem som varken kan gagna dig eller skada dig.”¹²

Detta är riktat till profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam), samtidigt som det är känt att Allâh (subhânah) har skyddat honom från Shirk. Istället är syftet en varning till de andra. Därefter sade Allâh (‘azza wa djall):

”Om du gjorde detta skulle du bli en av dem som begår svår orätt mot sig själva.”¹³

Om då mänsklighetens ledare (‘alayhis-salâtu was-salâm) skulle bli en av dem som begår svår orätt mot sig själva om han tillbad någon annan i Allâhs ställe, vad gäller då de andra? Lösgörs ordet ”orätt”, betyder det större Shirk, precis som Han (ta‘âlâ) sade:

”De otroende är dem som begår svår orätt mot sig själva.”¹⁴

”Att sätta medhjälpare vid Allâhs sida är att begå en svår orätt!”¹⁵

Från dessa verser, och likaså andra, vet man att tillbedjan som ägnas någon annan än Allâh – vare sig de är döda, träskulpturer, statyer o s v – är att man sätter någon annan vid Allâhs (‘azza wa djall) sida och motstrider den dyrkan som är anledningen till att Allâh skapade Djinn och människan, sände sändebuden och uppenbarade Skrifterna för att klargöra och uppmana till den. Detta är betydelsen av ”det finns ingen gud utom Allâh”, nämligen, att ingen annan än Allâh har rätt att bli

⁹ 39:2-3.

¹⁰ 40:14.

¹¹ 72:18.

¹² 10:106.

¹³ 10:106.

¹⁴ 2:254.

¹⁵ 31:13.

dyrkad. Den nekar all dyrkan som ägnas någon annan än Allâh och bekräftar den därmed endast till Allâh, precis som Allâh (subhânah) sade:

”Detta, därför att Allâh är Sanningen, och allt det som människor anropar i Hans ställe är sken och lögn.”¹⁶

Detta är grunden i religionen. Så länge denna grund inte är korrekt, kommer inte heller dyrkan att vara korrekt, precis som Han (ta’âlâ) sade:

”Men det har uppenbarats för dig liksom för dina föregångare att om någon sätter medhjälpare vid Allâhs sida skall allt vad han har åstadkommit gå om intet och (i nästa liv) skall han höra till förlorarna.”¹⁷

”Om de hade satt medhjälpare vid Hans sida skulle helt visst allt vad de åstadkommit ha gått om intet.”¹⁸

Likväl är Islâm byggd på två väldiga grunder:

1. Att man inte dyrkar någon annan än Allâh, och,
2. att Han endast dyrkas i enlighet med Sin profet och Sitt sändebud Muhammads (sallâ Allâh ‘alayhi wa sallam) lagstiftning.

Detta är betydelsen av ”det finns ingen gud utom Allâh och Muhammad är Allâhs sändebud”. Den som tillber döda profeter, statyer, träskulpturer, stenar och andra skapelser, söker hjälp eller närmande från dem med hjälp av förrättning av offer och avläggning av löften, förrättar bönen till dem eller faller ned på ansikte inför dem, har tagit dem till herrar vid sidan av Allâh och gjort dem till Hans (subhânah) vederlikar. Detta nollställer denna grund och motstrider betydelsen av ”det finns ingen gud utom Allâh”. På samma sätt uppnår inte den som utan Allâhs tillstånd inför en Bid’ah i religionen betydelsen av ”Muhammad är Allâhs sändebud”. Allâh (‘azza wa djall) har sagt:

”Och Vi skall se på det som de har åstadkommit och Vi skall förvandla det till stoft som skingras för alla vindar.”¹⁹

Dessa handlingar tillhör de som dog och hade ägnat dyrkan någon annan än Allâh (‘azza wa djall) och samma sak väntar innovatörernas handlingar som utfördes utan Allâhs tillstånd. På Domedagen kommer de vara skingrat stoft eftersom de inte stämde överrens med Hans rena lagstiftning. Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Den som för in något obehörigt till våra angelägenheter, får det avvisat.”²⁰

Dess äkthet är överensstämd.

¹⁶ 31:30.

¹⁷ 39:65.

¹⁸ 6:88.

¹⁹ 25:23.

²⁰ al-Bukhârî och Muslim.

Denna författarinna har riktat sin hjälpsökning och tillbedjan till sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och vänt sig bort från skapelsernas Herre i Vars Hand seger, skada och gagn är i – inte i någon annans. Helt visst är detta en svår orätt och Shirk. Allâh ('azza wa djall) beordrade att man skulle tillbe Honom och lovade de som tillber Honom bönhöra dem. Likväl hotade Han de som håller sig för goda för det med helvetet. Han ('azza wa djall) sade:

”Er Herre säger: ”Be till Mig, så skall Jag besvara er. De som håller sig för goda för att tillbe Mig skall gå med böjt huvud in i helvetet.””²¹

Nämligen slaviska och undergivna. Denna ädla vers tyder på att tillbedjan är dyrkan och att den som håller sig för god för den har sin hemvist i helvetet. Om detta väntar den som håller sig för god för tillbedjan, vad väntar då den som tillber någon annan än Honom och vänder Honom ryggen, då det är Han (subhânah) som är nära och besvarar? Allsmäktig råder Han över allting och Han har allt i Sin makt. Han (subhânah) sade:

”När Mina tjänare frågar dig om Mig (svara då att) Jag är nära; Jag besvarar den bedjandes bön, när Han ber till Mig. Och uppmuntra dem att svara när Jag kallar och att tro på Mig – så att de leds på rätt väg.”²²

Sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) underrättade i en autentisk hadîth att tillbedjan är dyrkan och han sade till sin kusin 'Abdullâh bin al-'Abbâs (radhiyâ Allâhu 'anhumâ):

”Kom ihåg Allâh, så kommer Allâh skydda dig²³. Var medveten om Allâh, så finner du Honom framför dig. Om du skall fråga, fråga Allâh, och om du skall be om hjälp, be Allâh om hjälp.”

Rapporterad av at-Tirmidhî och andra.

Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade också:

”Den som dör och har tillbett vid Allâhs sida en vederlik, träder in i helvetet.”

Rapporterad av al-Bukhârî.

I ”De två autentiska”²⁴ rapporteras det att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) blev frågad: ”Vilken synd är allvarligast?” Han svarade:

”Att du tillber vid sidan av Allâh en vederlik då det är Han som har skapat dig.”

En ”vederlik” är en jämlik. Vem som än tillber någon annan än Allâh, söker hjälp, avlägger löften, förrättar offer eller ägnar någon annan typ av dyrkan åt någon annan än Honom – vare sig det är en profet, ett helgon, en ängel, Djinn, staty eller någon annan skapelse – har satt vederlikar vid Allâhs

²¹ 40:13.

²² 2:186.

²³ Imâm 'Abdur-Rahîm al-Mubârakfûrî (rahimahullâh) förklarade denna fras och sade: ”Kom ihåg Allâh' d v s Hans beordringar och förbud, 'så kommer Allâh skydda dig' d v s Han kommer skydda dig i detta liv från olyckor och skador och i livet efter detta från straff och låga nivåer.” (Tuhfat-ul-Ahwadhî Sharh Sunan at-Tirmidhî, vol. 7, sid. 183, Dâr al-Kutub al-'Ilmiyyah)

²⁴ al-Bukhârî och Muslim.

sida. Vad gäller att man frågar en levande och närvarande människa som har möjlighet att utföra saken i fråga och att man ber henne om hjälp om konkreta frågor som hon är kapabel till, räknas detta inte som Shirk, utan helt vanliga och tillåtna frågor som förekommer Muslimerna sinsemellan. Han (ta'âlâ) sade i berättelsen om Mûsâ:

"Den som hörde till hans folk ropade till att hjälpa honom mot hans fiende."²⁵

Likaså sade Han (ta'âlâ) i berättelsen om Mûsâ:

"Då lämnade han (staden), orolig och på sin vakt."²⁶

Likväl ber människan sin vän om hjälp i krig och andra vardagsfrågor. I dessa frågor behöver man be varandra om hjälp. Allâh har beordrat Sin profet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) att han förkunnar för människorna att han varken besitter gagn eller skada åt någon. Han sade i kapitlet "al-Djinn":

"Säg: "Jag anropar ingen annan än min Herre och jag sätter ingen annan vid Hans sida." Säg: "Jag har ingen makt över er och kan inte vålla er skada; inte heller (kan jag) förmå er att följa den rätta vägen."²⁷

Likväl säger Han (ta'âlâ) i kapitlet "al-A'râf":

"Säg: "Jag kan inte uppnå förmåner för mig själv eller avvärja ett ont – ingenting utom det som Allâh vill. Men om jag hade haft full kännedom om det som är dolt för människor, skulle jag helt säkert ha kunnat uppnå mycket av detta livets goda och jag skulle ha undgått allt ont. Jag är bara en varnare och förkunnare av hoppets budskap till människor som tror."²⁸

Liknande verser är många. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) varken tillbad eller sökte hjälp av någon annan än Allâh. På Badr-dagen bad han Allâh ihärdigt om hjälp och seger mot sin fiende. Han sade:

"Herre! Uppfyll Ditt löfte till mig!"

så pass, att Abû Bakr (radhiyâ Allâhu 'anh) sade:

"Allâhs sändebud! Det räcker! Sannerligen kommer Allâh uppfylla Sitt löfte till dig."

Allâh (subhânah) uppenbarade beträffande denna händelse:

²⁵ 28:15.

²⁶ 28:21.

²⁷ 72:20-21.

²⁸ 7:188.

”Ni bad er Herre om hjälp och Han bönhörde er: ”Jag skall sända tusen änglar till er i led efter led som förstärkning.” Så gick Allâh till väga för att ge er nytt hopp och för att stilla oron i era hjärtan – Allâh ensam ger seger; Allâh är allsmäktig, vis.”²⁹

I denna vers nämner Allâh (subhânah) att de bad Honom om hjälp och att Han bönhörde dem med att sända änglar som förstärkning. Därefter klagjorde Han (subhânah) att det inte var änglarna som gav seger, utan att det var Han som hjälpte dem med änglarna för att ge dem nytt hopp och för att stilla oron i deras hjärtan. Därmed klagjorde Han att Han ensam ger seger:

”Allâh ensam ger seger.”

Likväl säger Han (‘azza wa djall) i kapitlet ”Âl ‘Imrân”:

”Och Allâh skänkte er segern vid Badr, då ni var en oansenlig skara.”³⁰

I denna vers klargör Han att det är Han (subhânah) som hjälpte dem på Badr-dagen. Därmed förstod man att alla vapen, styrkor och änglar som Han skänkte dem, endast var anledningen till seger, hopp och lugn och att segern inte var från dem själva. Istället var den från Allâh allena. Hur kan det då vara tillåtet för denna författarinna – eller för någon annan – att söka hjälp och seger hos profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) samt vända sig bort från skapelseernas Herre som allsmäktig råder över allting och har allt i Sin makt?

Det råder inga tvivel om att detta är bland de svåraste okunnigheterna och allvarligaste typerna av Shirk. Således är det obligatoriskt för författarinnan att hon uppriktigt ångrar sig inför Allâh (subhânah). Detta sker genom ånger för det hon har gjort, överger det samt anstränger sig att inte återvända till det. Detta skall ske samtidigt som hon lovprisar Allâh, är uppriktig mot Honom, underkuvar sig Hans påbud och avstår från Hans förbud. Detta är en sann och uppriktig ånger. Skulle brottet i sig även beröra en skapelses rättighet, inkluderas i ångern en fjärde sak: att man antingen lämnar tillbaka dess rättighet eller betalar för den. Allâh har beordrat Sina tjänare ångern och likväl lovat dem att de skall accepteras. Han (ta’âlâ) sade:

”Troende! Vänd er till Allâh i ånger; så att det går er väl i händer!”³¹

Likväl sade Han om de kristna:

”Varför ångrar de sig inte och ber om Hans förlåtelse? Allâh är ständigt förlåtande, barmhärtig.”³²

Han (ta’âlâ) sade också:

”Och de anropar aldrig en gudom vid sidan av Allâh och de berövar aldrig en människa livet – annat än i rättfärdigt syfte, och de avhåller sig från äktenskapsbrott.

²⁹ 8:9-10.

³⁰ 3:123.

³¹ 24:31.

³² 5:74.

Den som begår dessa svåra synder skall få sona dem med en exemplarisk bestraffning (och) på Uppståndelsens dag skall hans straff fördubblas och han skall gå bort med skammen för att lida detta straff i evighet. De skall inte straffas som visar ånger och blir troende och lever rättskaffens liv. I stället för deras dåliga handlingar skall Allâh sätta goda handlingar, därför att Allâh är ständigt förlåtande, barmhärtig.”³³

Likaså sade Han (ta’âlâ):

”Det är Han som tar emot Sina tjänares ånger och som förlåter och stryker ut dåliga handlingar; Han vet nämligen allt vad ni gör.”³⁴

Det har rapporterats autentiskt från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) att Han sade:

”Islâm stryker ut det som var före den och ångern stryker ut det som var före den.”

På grund av den väldiga faran i Shirk samt att den tillhör de allvarligaste synderna, fruktan för att luras av författarinnans yttranden och plikten i att råda Allâh och Hans tjänare, ger jag ut denna korta uppsats. Jag ber Allâh (‘azza wa djall) att Han gagnar Muslimerna med den, rättar till vårt och resten av Muslimernas tillstånd, skänker oss alla förståelse och upprätthållande inom religionen samt att Han skyddar oss och resten av Muslimerna från våra själars ondska och dåliga handlingar. Sannerligen råder Han över det och Han har allt i Sin makt.

Och må Allâhs välsignelse och frid vara med Hans tjänare och sändebud, vår profet Muhammad, hans familj och hans följeslagare.

³³ 25:68-70.

³⁴ 42:25.

Den andra uppsatsen

Från 'Abdul-'Azîz bin 'Abdillâh bin Bâz till varenda en Muslim som ser detta – må Allâh skänka mig och er framgången i att hålla fast vid Hans religion. Âmîn.

as-Salâmu 'alaykum wa Rahmatullâhi wa Barakâtuh. Vidare:

Några bröder hade frågat mig beträffande det som vissa okunniga människor gör när de tillber någon annan än Allâh (subhânah) och söker hjälp hos denne om olika tjänster, t ex att man tillber Djinn, söker hjälp hos dem, avger löften vid dem, förrättar offer till dem och dylikt. Till detta hör även deras följande uttalande, nämligen: "Sjuor! Ta tag i honom!" Med detta menas det Djinns sju ledare. "Sjuor! Gör så och så med honom!" "Sjuor! Knäck hans ben, drick hans blod och tortera honom!" Några säger också: "Middagens Djinn! Eftermiddagens Djinn! Ta tag i honom!" Detta förekommer i en stor utsträckning i vissa sydliga delar. Vidare frågor som berör detta är att man tillber döda profeter, rättfärdiga människor och andra och likaså att man tillber änglar och söker hjälp hos dem. Allt detta och dylikt förekommer hos många som tillskriver sig till Islâm, antingen utav okunnighet eller utav blint följande av ens förfäder. Det må hända att någon ser ned på detta och säger:

"Detta är något som helt enkelt slinker ut ur munnen på en. Vi varken avser det eller tror på det."

Likväl blev jag frågad om domen beträffande äktenskap med en person som är känd för dessa handlingar, deras slaktning och förrättning av bön för dem och bakom dem samt om att betro trollkarlar och spåmän, som t ex den som påstår sig ha kännedom om en viss sjukdom och dess orsak genom att endast vara vid något som den sjukes kropp har rört vid, som t ex turban, byxor, slöja och dylikt. Och svaret är:

Lov och pris tillkommer Allâh allena och må välsignelse och frid vara med honom som inte efterträds av någon annan profet, hans familj, hans följeslagare och med den som rättar sig efter dem fram till Domens dag. Vidare:

Helt visst har Allâh (subhânahu wa ta'âlâ) skapat Djinn och människan för att enbart dyrka Honom och för att hängivet särskilja Honom med tillbedjan, hjälpsökning, förrättning av offer, avläggning av löften och övriga typer av dyrkan. Med detta har Han sänt sändebuden och detta har Han beordrat dem. Likväl uppenbarade Han de himmelska Skrifterna – varav den Ädla Qur'ânen är den förnämsta – för att klargöra detta, uppmana till detta samt varna människorna för att dyrka någon annan än Allâh. Detta är principernas princip, tronföreställningens och religionens grund samt betydelsen av "det finns ingen gud utom Allâh", eftersom dess betydelse är att det inte finns någon som har rätt att bli dyrkad utom Allâh. Således nekar den alla utom Allâh gudomligheten – nämligen dyrkan – samt bekräftar dyrkan enbart åt Allâh. Bevisen för detta från Allâhs Bok och Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah är otroligt många. Några av dem är Hans ('azza wa djall) Uttalande:

"Jag har skapat Djinn och människorna enbart för att de skall dyrka Mig."³⁵

"Er Herre har befallt, att ni inte skall dyrka någon annan än Honom."³⁶

³⁵ 51:56.

”Men inga andra påbud gavs dem än att enbart dyrka Allâh med ren och uppriktig tro.”³⁷

”Er Herre säger: ”Be till Mig, så skall Jag besvara er. De som håller sig för goda för att tillbe Mig skall gå med böjt huvud in i helvetet.””³⁸

”När Mina tjänare frågar dig om Mig (svara då att) Jag är nära; Jag besvarar den bedjandes bön, när Han ber till Mig.”³⁹

I dessa verser klargör Han (subhânah) att Han har skapat Djinn och människan för att dyrka Honom och att Han har befallt att ingen annan än Han (subhânahu wa ta’âlâ) skall dyrkas. Betydelsen av ”befallt” är beordrat och påbjudit. Således beordrade och påbjöd Han (ta’âlâ) Sina tjänare i Qur’ânen och genom Sitt sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) uttalanden att de inte dyrkar någon annan än sin Herre. Likväl klargjorde Han (djalla wa ‘alâ) att tillbedjan är en väldig dyrkan och att den som håller sig för god för den skall få träda in i helvetet. Han beordrade Sina tjänare att endast tillbe Honom och Han underrättade att Han är nära och bönhör dem. Således påbjöd Han samtliga tjänare att endast tillbe sin Herre eftersom det är en typ av dyrkan som de har skapats för och beordrats. Han (‘azza wa djall) sade:

”Säg: ”Min bön och all min andakt, mitt liv och min död tillhör Allâh, skapelsernas Herre, Han som inte har någon vid Sin sida; till detta har jag kallats och jag är den förste av Muslimerna.””⁴⁰

Allâh befallde Sin profet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) att underrätta människorna om att hans bön, andakt – det vill säga offer – liv och död tillhör Allâh, skapelsernas Herre, Han som inte har någon vid Sin sida. Den som då ägnar offer åt någon annan än Allâh, har ägnat dyrkan åt någon annan än Allâh, precis som om han skulle ha förrättat bönen åt någon annan än Allâh. Detta beror på att Allâh (subhânah) förenade bönen och andakten. Likväl underrättade Han om att de enbart tillhör Allâh, Han som inte har någon vid Sin sida. Så den som offerar åt någon annan än Allâh, vare sig det är Djinn, änglar, döda människor och dylikt, samtidigt som han avser ett närmande till dem, är precis som den som förrättar bönen åt någon annan än Allâh. I en autentisk hadîth sade profeten (‘alayhis-salâtu was-salâm):

”Allâhs förbannelse vilar över den som ägnar offer åt någon annan än Allâh.”

Likväl rapporterade Imâm Ahmad med en god kedja från Târiq bin Shihâb (radhiyâ Allâhu ‘anh) att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Två män stötte på ett folk som hade en staty som de endast lät passeras om man offerade något åt den. De sade till en av dem: ”Offra!” Då sade han: ”Jag har ingenting

³⁶ 17:23.

³⁷ 98:5.

³⁸ 40:60.

³⁹ 2:186.

⁴⁰ 6:162-163.

att offra.” Då sade de: ”Offra, även om det är en fluga.” Då offrade han en fluga och de lät honom gå, vilket fick honom att träda in i helvetet. Därefter sade de till den andre: ”Offra!” Då sade han: ”Jag skulle aldrig få för mig att offra något åt någon annan än Allâh (‘azza wa djall).” Då halshög de honom, vilket fick honom att träda in i paradiset.”

Om det är så att en person som offerar en fluga och dylikt åt en staty eller liknande, blir avgudadyrkare som förtjänar helvetet, vad gäller då den som tillber Djinn, änglar och profeter samt söker hjälp hos dem, avlägger löften vid dem och offerar åt dem samtidigt som man hoppas på att de skyddar ens egendom, botar sjuklingen och skänker välgång åt ens boskap och jordbruk, eller att man gör detta utav fruktan för Djinns ondska och dylikt? Helt visst förtjänar denna person och hans jämlingar mer att vara avgudadyrkare som förtjänar att få träda in i helvetet än denna man som offrade en fluga åt en staty. Beträffande detta förekommer även Allâhs (‘azza wa djall) Uttalande:

”Dyrka därför Allâh med ren och uppriktig tro! Ja, ren, uppriktig tro är Allâh förbehållen! Men de som tar beskyddare vid sidan av Honom (säger): ”Vi tillber dem just för att de skall föra oss närmare Allâh.” Allâh skall döma över dem i allt som de är oense om. Allâh vägleder inte lögnaren, den otroende.”⁴¹

Likväl sade Han (ta’âlâ):

”Vid sidan av Allâh dyrkar de vad som varken kan skada dem eller gagna dem och säger: ”De är våra talesmän inför Allâh.” Säg: ”Vill ni underrätta Allâh om något i himlarna eller på jorden som Han inte känner till?” Stor är Han i Sin härlighet, höjd över allt som de sätter vid Hans sida!”⁴²

I dessa två verser underrättar Allâh (subhânah) om att avgudadyrkarna har tagit till sig helgon vid sidan av Honom. Vid sidan av Honom dyrkar de dem genom tillbedjan, fruktan, hopp, förrättning av offer, avläggning av löften och dylikt. De hävdar att dessa helgon får den som dyrkar dem närmare Allâh och att de likväl medlar för dem hos Honom. Således avvisade Allâh (subhânah) dem och Han avslöjade deras falskhet och lögn. Likaså kallade Han dem för lögnare, otroende och avgudadyrkare samtidigt som Han Självt rentvådde Sig från deras avgudadyrkan. Han (djalla wa ‘alâ) sade:

”Stor är Han i Sin härlighet, höjd över allt som de sätter vid Hans sida!”

Därmed förstår man, att den som vid sidan av Allâh tillber en ängel, profet, Djinn, ett träd eller en sten och söker hjälp hos den och söker sig till den med hjälp av avläggning av löften och förrättning av offer för att få dess medling hos Allâh och för att komma Honom närmare – eller för att man hoppas på att sjuklingen skall tillfriskna, egendomen skall bevaras och att den frånvarande skall vara säker och trygg osv –, har fallit i denna allvarliga Shirk och onda prövning vilken Allâh sade om:

⁴¹ 39:3:4.

⁴² 10:18.

"Allâh förlåter inte dem som sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter den Han vill vad som helst under detta; den som sätter medhjälpare vid Allâhs sida har sannerligen gjort sig skyldig till en oerhörd synd."⁴³

"Allâh utestänger den från paradiset som sätter medhjälpare vid Allâhs sida och Elden skall bli hans sista hemvist."⁴⁴

På Domedagen kommer det endast medlas för Tawhîds och uppriktighetens folk till skillnad från avgudadyrkarna. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade då han blev frågad: "Allâhs sändebud! Vilka är de lyckligaste människorna som får din medling?" Han sade:

"Den som uppriktigt säger från sitt hjärta: "Det finns ingen gud utom Allâh"."

Likväl sade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam):

"Varje profet innehar en bönhörd bön. Varje profet har påskyndat sin bön, men jag har dolt min bön som en medling för mitt folk på Domedagen. Den som dör från mitt folk utan att ha satt någon vid Allâhs sida, kommer få den om Allâh vill."⁴⁵

De första avgudadyrkarna brukade tro att Allâh är deras Herre, Skapare och Försörjare. Däremot ansåg de sig själva bero på profeterna, helgonen, änglarna, träden, stenarna och dylikt och hoppades på deras medling och närmande hos Allâh vilket har omnämnts i föregående verser. Men Allâh ursäktade inte dem och inte heller ursäktade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) dem, utan Allâh nekade dem i Sin Våldiga Bok, kallade dem för otroende och avgudadyrkare och klargjorde lögnen i deras påstående att dessa gudomar medlar för dem och för dem närmare Allâh. Sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) stred mot dem på grund av denna Shirk för att de uppriktigt skulle ägna dyrkan åt Allâh allena. Han (subhânah) sade:

"Och kämpa mot dem till dess förtrycket upphör och all dyrkan ägnas Allâh."⁴⁶

Sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

"Jag har blivit beordrad att strida mot människorna till dess de vittnar om att det inte finns någon gud utom Allâh och att Muhammad är Allâhs sändebud, förrättar bönen och betalar allmosan. Om de gör det, är deras liv och egendomar trygga från mig, förutom med Islâms rätt, och deras räkenskap är hos Allâh."

Betydelsen av hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) uttalande "till dess de vittnar om att det inte finns någon gud utom Allâh" är "till dess de uppriktigt ägnar dyrkan Allâh allena". Avgudadyrkarna brukade vara rädda för Djinn och söka skydd hos dem. Således uppenbarade Allâh Sitt Uttalande:

⁴³ 4:48.

⁴⁴ 5:72.

⁴⁵ Muslim.

⁴⁶ 8:39.

"Men det fanns män ur människosläktet som hade för vana att anropa några män bland Djinn, och kom på så sätt deras högmod att växa."⁴⁷

Kommentatorerna sade om denna ädla vers beträffande Hans Uttalande "och kom på så sätt deras högmod att växa", att det innebär i skräck och fruktan. Detta beror på att Djinn blir arroganta och högmodiga när de ser människor söka skydd hos dem. Vid det tillfället ökar de deras fruktan och skräck för att få mer utav deras dyrkan och skyddsökning. Allâh har dock bytit ut det åt Muslimerna mot något bättre, nämligen att man söker skydd hos Honom (subhânah) och Hans fullkomliga Ord. Han uppenbarade angående det Sitt ('azza wa djall) Uttalande:

"Och om Djävulen får din (vrede) att blossa upp, be då Allâh beskydda dig; Han hör allt, vet allt."⁴⁸

Likväl sade Han (djalla wa 'alâ):

"Säg: "Jag söker skydd hos gryningens Herre!"⁴⁹

"Säg: "Jag söker skydd hos människornas Herre!"⁵⁰

Det har rapporterats autentiskt från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) att han sade:

"Den som slår sig ned på en plats och säger: "Jag söker skydd hos Allâhs fullkomliga Ord mot det onda som Han har skapat", kommer inte bli skadad av något till dess han lämnar den platsen."⁵¹

Från de omnämnda verserna och ahâdîth, vet den som söker räddning, vill skydda sin religion och vara säker från både mindre och större Shirk, att fasthållning vid döda, änglar, Djinn och andra skapelser och likväl att man tillber dem, söker skydd hos dem och dylikt, tillhör avgudadyrkarnas handlingar och den värsta typen av Shirk med Allâh (subhânah). Således är det obligatoriskt att man lämnar det, är försiktig, uppmanar till att man lämnar det samt att man avvisar den som gör det. Skulle man få reda på att någon utför dessa hedniska handlingar, är det inte tillåtet att man gifter sig med honom, äter det han har slaktat och ber för eller bakom honom till dess han offentliggör sin ånger inför Allâh (subhânah) för det och uppriktigt ägnar tillbedjan och dyrkan Allâh allena.

Tillbedjan är dyrkan och likväl dess stomme, precis som profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

"Tillbedjan är dyrkan."

I en annan formulering sägs det:

⁴⁷ 72:6.

⁴⁸ 7:200.

⁴⁹ 113:1.

⁵⁰ 114:1.

⁵¹ Muslim.

"Tillbedjan är dyrkans stomme."

Han (subhânah) sade:

"Tag inte till hustrur kvinnor som dyrkar avgudar förrän de blir troende – en troende tjänarinna är helt visst bättre än en som dyrkar avgudar, hur tilldragande ni än finner henne. Och gift inte bort era döttrar med män som dyrkar avgudar förrän de blivit troende – en troende tjänare är helt visst bättre än en avgudadyrkare, hur förträfflig ni än finner honom. Sådana inbjuder till Elden, men Allâh inbjuder till paradiset och att genom Hans nåd söka syndernas förlåtelse. Och Han klagör sina budskap för människorna för att stämma dem till eftertanke."⁵²

Allâh (subhânah) förbjöd Muslimerna att de gifte sig med kvinnliga avgudadyrkare bland dem som dyrkar avgudar, Djinn, änglar och dylikt till dess de tror på att man uppriktigt skall ägna dyrkan Allâh allena, bekräftar det som sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kom med och att man följer hans väg. Likväl förbjöd Han de Muslimiska kvinnorna att de gifte sig med manliga avgudadyrkare till dess de tror på att man uppriktigt skall ägna dyrkan åt Allâh allena, bekräftar sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och följer honom. Likaså underrättade Han (subhânah) om att en troende tjänarinna är bättre än en fri kvinnlig avgudadyrkare som dyrkar avgudar, hur tilldragande man än finner henne och hör talas om hennes skönhet och fagra tal. Likaså är en troende tjänare bättre än en manlig avgudadyrkare, hur förträfflig hans skönhet, vältalighet, mod och dylikt än är. Därefter klagörde Han anledningen till detta företräde:

"Sådana inbjuder till Elden."⁵³

Med dessa menar Han de män och kvinnor som dyrkar avgudar. Detta beror på att de inbjuder och kallar till Elden med sina yttranden, handlingar, uppföranden och moraler. Vad gäller de troende, så kallar de till paradiset med sina moraler, handlingar och uppföranden. Hur kan då dessa jämföras? Han (djalla wa 'alâ) sade om hycklarna:

"Be aldrig för någon av dem som dött och stå inte vid hans grav; de förnekade Allâh och Hans sändebud och de dog med trots i sinnet."⁵⁴

I denna ädla vers klagörde Han (djalla wa 'alâ) att man inte skall be för hycklaren och den otroende på grund av deras otrohet i Allâh och Hans sändebud. Likaså skall man varken förrätta bönen bakom dem eller göra dem till Muslimernas ledare på grund av deras hädelse, brist på trovärdighet, det otroliga hatet som förekommer mellan dem och Muslimerna och för att de inte tillhör bönsens och dyrkans folk, eftersom en handling kan inte enas med hädelse och avgudadyrkan. Vi ber Allâh om skydd från det. Han ('azza wa djall) sade beträffande förbudet av självdöda (djur) och avgudadyrkarnas slaktning:

"Och ät inte av det som Allâhs Namn inte har uttalats över; då trotsar ni Allâh. Djävlarerna intalar sina vänner att ingå i diskussionen med er; men om ni gör dem till viljes har ni helt visst blivit avgudadyrkare."⁵⁵

⁵² 2:221.

⁵³ 2:221.

⁵⁴ 9:84.

Allâh (‘azza wa djall) förbjöd Muslimerna allt självdött samt avgudadyrkarens slaktning eftersom han är smutsig. Hans slaktning har samma dom som det självdöda, även om han skulle uttala Allâhs Namn över det, ty detta uttalande han yttrar är ogiltigt och har ingen effekt eftersom det tillhör dyrkan – och avgudadyrkan annullerar dyrkan tills att avgudadyrkaren ångrar sig inför Allâh (subhânah). Däremot tillät Han (‘azza wa djall) Bokens folk⁵⁶ föda i Sitt (subhânah) Uttalande:

”Och födan hos Bokens folk är tillåten för er och er föda är tillåten för dem.”⁵⁷

Detta beror på att de tillskriver sig till en himmelsk religion och hävdar att de följer Mûsâ och ‘Îsâ även om de ljuger om det. Allâh har avskaffat och annullerat deras religion med att sända Muhammad (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) till hela mänskligheten, men Allâh (djall wa ‘alâ) har tillåtit för oss Bokens folks föda och deras kvinnor utav djup vishet och rådande hemligheter som Kunskapens folk har klargjort. Detta är i motsats till avgudadyrkarna som dyrkar avgudar och döda profeter, helgon och andra. Detta beror på att deras religion både saknar grund och tve tydighet och är redan från början falsk. Därför anses deras slaktning som självdött vars föda är förbjuden.

Angående personen som säger till den han tilltalar: ”Må Djinn drabba dig”, ”Må Djinn ta dig”, ”Må Djävulen flyga iväg med dig” och dylikt, anses detta som förbannelse och skymf och är som resten av förbannelser och skymfer förbjudet Muslimerna sinsemellan. Det är dock inte Shirk, förutom om den som yttrar detta verkligen tror på att Djinn har förmåga att påverka människorna utan Allâhs tillstånd och Hans vilja. Den som tror på det beträffande Djinn eller någon annan skapelse, är med denna troslära otroende. Anledningen till det är att Allâh (subhânah) råder allsmäktig över allting och Han har allt i Sin makt. Han gagnar och Han skadar och inget äger rum utan Hans tidigare tillstånd, vilja och förutbestämmelse, precis som Han (‘azza wa djall) sade då Han beordrade Sin profet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) att underrätta människorna om denna väldiga grund:

”Säg: ”Jag kan inte uppnå förmåner för mig själv eller avvärja ett ont – ingenting utom det som Allâh vill. Men om jag hade haft full kännedom om det som är dolt för människor, skulle jag helt säkert ha kunnat uppnå mycket av detta livets goda och jag skulle ha undgått allt ont. Jag är bara en varnare och förkunnare av hoppets budskap till troende människor.””⁵⁸

Så om skapelsernas ledare och allra förnämste (‘alayhis-salâtu was-salâm) inte kan uppnå förmåner för sig själv eller avvärja ett ont utom det Allâh vill, vad gäller då resten av skapelsen? Verserna beträffande detta är många.

Beträffande frågan om spåmän, trollkarlar, astrologer och deras like som man tar nyheter om den dolda verkligheten ifrån, anses detta vara orätt och ej tillåtet. Att betro dem är ännu värre och allvarligare och det är likaså en del av hädelse. Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Den som beger sig till en spåman och frågar honom om något, får sin bön avslagen i fyrtio dagar.”

⁵⁵ 6:121.

⁵⁶ Judar och kristna.

⁵⁷ 5:5.

⁵⁸ 7:188.

Rapporterad av Muslim i sin "Sahîh". Likväl rapporteras det från Mu'âwiyah bin al-Hakam as-Sulamî (radhiyâ Allâhu 'anh) att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) förbjöd att man beger sig till siare och att man frågar dem. Sunans författare rapporterade att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

"Den som beger sig till en siare och tror på det han säger, har förnekat det som har uppenbarats för Muhammad."

Ahâdîth med liknande innebörd är många.

Således är det obligatoriskt för en Muslim att han aktar sig för att fråga siare, spåmän och resten av trollkarlar som sysselsätter sig med att underrätta om den dolda verkligheten och bedrar Muslimer, vare sig det utförs i medicinens namn eller dylikt för vilket profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) förbud och varning har omnämnts. Till detta inkluderas även det som vissa människor i medicinens namn hävdar vara frågor relaterade till den dolda verkligheten; att genom att lukta på sjuklingens turban, slöja eller liknande, säger: "Denna sjukling gjorde det och det..." bland frågor relaterade till den dolda verkligheten – t ex att lukta på en turban och dylikt – som inte har något bevis. Istället är det endast frågan om att bedra de vanliga individerna så att de säger: "Han har kunskap om medicin" och "Han har kunskap om olika typer av sjukdomar och deras orsaker". Han kan ha gett dem någon medicin som med Allâhs förutbestämmelse verkställer botandet och tror därmed att det beror på hans botande. Kanske berodde sjukdomen på några Djinn och djävlar som tjänar denna person som påstår sig ha kunskap om medicin och således underrättar honom om några frågor som berör den osynliga verkligheten som de har fått reda på. På så sätt förlitar han sig på det, medan Djinn och djävlar glädjer sig över den dyrkan som ägnas dem. Därmed överger de denna sjukling och lämnar honom med det som de lurade honom med olika skador. Detta är känt om Djinn, djävlar och de som tjänar dem. Därför är det obligatoriskt för Muslimerna att de aktar sig för det, råder varandra att lämna det och har tillit till Allâh och förtröstan på Honom (subhânah) i samtliga frågor. Det finns ingen fara i behandling med föreskriven Ruqyah⁵⁹, tillåtna läkemedel och behandling hos de läkare som använder sig utav begripliga och fysiska tillvägagångssätt för att bota den sjuke och försäkra sig om hans sjukdom. Det har rapporterats autentiskt från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) att han sade:

"Allâh har inte sänt ned en sjukdom utan att därtill ha sänt ned botemedel till den. Den som känner till den känner till den och den som inte känner till den känner inte till den."

Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

"Varje sjukdom har ett botemedel. Om då botemedlet slår till mot sjukdomen, läks den med Allâhs tillstånd."

Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade också:

"Allâhs tjänare! Bota er, men bota er inte med förbjudna preparat."

Ahâdîth med liknande innebörd är många.

⁵⁹ Läsning av uppenbarade texter för att bota den sjuke.

Vi ber Allâh ('azza wa djall) att Han rättar till samtliga Muslimers tillstånd, botar deras hjärtan och kroppar från allt ont, enar dem kring vägledningen och skyddar oss och dem från prövningarnas villfarelser och lydnad till Djävulen och hans vänner – sannerligen har Han allt i Sin Makt och det förekommer varken rörelse eller styrka utom hos Allâh, den Höge, den Våldige. Må Allâhs välsignelse och frid vara med Hans tjänare och sändebud, vår profet Muhammad, med hans familj och hans följeslagare.

Den tredje uppsatsen

Från 'Abdul-'Azîz bin 'Abdillâh bin Bâz till den ärade brodern...må Allâh skänka honom framgång i allt gott. Âmîn. Salâmun 'alaykum wa Rahmatullâhi wa Barakâtuh. Vidare:

Ert ädla brev har nått mig och må Allâh välsigna dig med Sin vägledning. De förmåner som det bl a består av är att det förekommer människor i era länder som håller fast vid böner vilka Allâh inte har sänt ned någon myndighet för. Några av dem består av Bid'ah medan andra består av Shirk. De tillskriver detta de Troendes ledare 'Alî bin Abî Tâlib (radhiyâ Allâhu 'anh) och andra, läser dessa böner i Dhikr-cirklar⁶⁰ eller i moskéerna efter Maghrib-bönen och hävdar att detta får dem komma Allâh närmare. Tex säger de:

"Vid Allâh! Allâhs män! Hjälp oss med Allâhs Hjälp och var vår hjälp vid Allâh."

"Ledande personligheter! Mästare! Besittare av hjälp! Besvara oss och medla hos Allâh för er stående tjänare som hängivet står vid er dörr och är rädd för sina brister. Allâhs sändebud! Skydda oss! Förutom er har jag ingen annan att vända mig till. Från er får den som söker och ni är, tillsammans med Hamzah, martyrernas ledare, Allâhs främsta folk. Vi har ingen annan att få hjälp hos utom er. Allâhs sändebud! Hjälp oss!"

"Allâh! Välsigna honom som Du skapade för att avslöja Dina mäktiga hemligheter och Dina barmhärtiga ljus och blev därmed ställföreträdare för den gudomliga närvaron och efterträdare åt Dina innersta hemligheter."

Därefter vill du även ha klagörelse för vad som är Bid'ah och vad som är Shirk samt om förrättning av bön bakom en Imâm som tillber med denna bön anses vara korrekt. Och svaret är:

Lov och pris tillkommer Allâh och må välsignelse och frid vara med den som inte efterträds av någon annan profet, med hans familj, hans följeslagare och med den som rättar sig efter deras vägledning fram till Domedagen. Vidare:

⁶⁰ Imâm ad-Dârimî (rahimahullâh) rapporterade i sin "Sunan" (1/79): 'Amr bin Salmah sade: "Vi brukade sitta vid 'Abdullâhs bin Mas'ûd dörr innan Fajr-bönen för att göra honom sällskap till moskén då han kom ut. En dag kom Abû Mûsâ al-Ash'arî till oss och sade: "Har Abû 'Abdur-Rahmân (d v s 'Abdullâh bin Mas'ûd) kommit ut än?" Vi svarade: "Nej." Då satte han sig ned tills att han kom ut. När han kom ut reste vi oss alla upp och då sade Abû Mûsâ till honom: "Abû 'Abdur-Rahmân! Jag har precis sett något i moskén som jag ansåg vara ont men jag såg inget annat än gott." Då sade han: "Vad är det då?" Han svarade: "Du kommer få se det om du lever. I moskén såg människor som sitter i cirklar och väntar in bönen. I varje cirkel har de småstenar i sina händer. Därmed säger en man: "Säg "Allâhu Akbar" hundra gånger" vilket de gör hundra gånger. Därefter säger han: "Säg "Lâ ilâha illâ Allâh" hundra gånger" vilket de gör hundra gånger. Därefter säger han: "Säg "Subhân Allâh" hundra gånger" vilket de gör hundra gånger. Då frågade han: "Vad sade du till dem?" Han svarade: "Jag sade ingenting till dem. Istället väntade jag på att få höra din åsikt." Då svarade han: "Att beordra dem att räkna upp sina dåliga handlingar och försäkra dem att inte låta sina goda handlingar gå om intet!" Därefter gick vi med honom tills att han kom till en av dessa cirklar och sade: "Vad är det jag ser er göra?" De svarade: "Abû 'Abdur-Rahmân! Detta är stenarna som vi räknar våra "Allâhu Akbar", "Lâ ilâha illâ Allâh" och "Subhân Allâh" på." Då sade han: "Räkna upp era dåliga handlingar. Jag försäkrar er om att inga av er goda handlingar kommer gå om intet. Muhammads folk! Ve er! Så snabbt ni har fallit i undergång! Dessa här är er profets följeslagare och de är utspridda. Hans kläder har inte förfallit och inte heller har hans skål gått sönder. Vid honom i Vars Hand min själ ligger! Antingen har ni en religion som är mer vägledad än Muhammads (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) religion, eller så håller ni på och öppnar en dörr till villfarelse!" Då sade de: "Abû 'Abdur-Rahmân! Vid Allâh! Vi avser enbart gott." Då sade han: "Många avser gott men de uppnår inte det. Sannerligen sade Allâhs sändebud till oss: "Ett folk kommer läsa Qur'ânen men det kommer inte passera deras halsar." Vid Allâh! Jag vet inte, men kanske är ni de flesta av dem." Därefter lämnade han dem." 'Amr bin Salmah sade: "Vi såg de flesta av dem strida mot oss tillsammans med Khawâridj på Nahrawân-dagen."

Håll fast vid din kunskap – må Allâh skänka dig framgång – att Allâh har skapat skapelsen och sänt sändebuden (‘alayhim-us-salâtu was-salâm) enbart för att endast Han skall dyrkas, ingen medhjälpare har Han, precis som Han (ta’âlâ) sade:

”Jag har skapat Djinn och människorna enbart för att de skall dyrka Mig.”⁶¹

Dyrkan innebär att man lyder Honom (subhânah) och Hans sändebud Muhammad (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) genom att utföra det som Allâh och Hans sändebud har beordrat samt lämnar det som Allâh och Hans sändebud har förbjudit. Detta skall utföras utav tron på Allâh och Hans sändebud och uppriktighet gentemot Allâh i handlingar. Målet skall vara Allâhs kärlek och fullbordning av underkastelse inför Honom allena, precis som Han (ta’âlâ) sade:

”Er Herre har befallt, att ni inte skall dyrka någon annan än Honom.”⁶²

Det vill säga att Han befallde och beordrade att endast Han dyrkas. Han (ta’âlâ) sade:

”Lov och pris tillkommer Allâh, skapelsernas Herre, den Nåderike, den Barmhärtige, som allsmäktig råder över Domens dag! Endast Dig dyrkar vi och endast Dig ber vi om hjälp.”⁶³

I dessa verser klagar Han (subhânah) att det är enbart Han som har rätt att ägnas dyrkan och bes om hjälp. Likväl säger Han (‘azza wa djall):

”Dyrka därför Allâh med ren och uppriktig tro! Ja, ren, uppriktig tro är Allâh förbehållen.”⁶⁴

”Åkalla därför Allâh med ren och uppriktig tro, även om det ses med ovilja av de otroende.”⁶⁵

”Alla moskéer tillkommer Allâh; anropa därför ingen vid sidan av Honom!”⁶⁶

Verserna som berör denna fråga är många och alla tyder de på att det är obligatoriskt att man endast ägnar Allâh dyrkan. Samtidigt är det känt att tillbedjan, med sina olika typer, är en form av dyrkan och således är det inte tillåtet för någon människa att hon tillber någon annan än sin Herre, att hon varken söker hjälp eller skydd hos någon annan än Honom samt tillämpar dessa ädla verser och det som har kommit med liknande betydelse. Detta handlar dock om frågor utöver de vanliga och fysiska vilka den levande och närvarande skapelsen är kapabel nog att utföra. Detta räknas däremot inte till dyrkan. Istället är det tillåtet baserat på Texten⁶⁷ och Samstämmigheten att en människa ber en annan levande och närvarande människa om hjälp i en vardaglig fråga som hon har kapacitet till att utföra, t ex att hon ber om hjälp eller skydd för att få sitt barn, sin tjänare, sin hund och dylikt bli

⁶¹ 51:56.

⁶² 17:23.

⁶³ 1:2-5.

⁶⁴ 39:2-3.

⁶⁵ 40:14.

⁶⁶ 72:18.

⁶⁷ Qur’ânen och Sunnah.

kvitt sina dåliga sidor. Samma sak gäller att en människa ber en annan levande och närvarande – eller frånvarande med hjälp av en mellanhand som består av fysiska hjälpmedel – människa om hjälp, t ex kommunikation då hennes bostad byggs eller då hennes bil lagas o s v. Till detta hör det som Allâh (‘azza wa djall) säger i berättelsen om Mûsâ (‘alayhis-salâtu was-salâm):

”Den som hörde till hans folk ropade till att hjälpa honom mot hans fiende.”⁶⁸

Samma sak gäller när en människa ber sin kamrat om hjälp i Djihâd, krig och dylikt. Men vad gäller att man ber döda, Djinn, änglar, träd och stenar om hjälp, tillhör det den största Shirk och är likväl en typ av de första avgudadyrkarnas handlingar med sina avgudar som al-‘Uzzâ, al-Lât och andra. Samma sak gäller att man ber de levande, vilka man tror besitter helgonskap, om hjälp och skydd i något som endast Allâh är kapabel till, t ex bota sjukdomar, vägleda hjärtan, uppnå paradiset, undkomma helvetet och liknande. De tidigare angivna verserna och det som har kommit med liknande innebörd tyder alla på att det är obligatoriskt att man riktar hjärtan mot Allâh i samtliga frågor och att man uppriktigt ägnar dyrkan enbart Allâh. Detta beror på att tjänarna endast har skapats på grund av det och detta har de beordrats. Detta förekommer i de omnämnda verserna och även i Hans (subhânah) Uttalande:

”Dyrka Allâh och sätt ingenting vid Hans sida.”⁶⁹

”Men inga andra påbud gavs dem än att enbart dyrka Allâh med ren och uppriktig tro.”⁷⁰

Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade i hadîthen rapporterad av Mu‘âdh (radhiyâ Allâhu ‘anh):

”Allâhs rätt över tjänarna, är att de enbart dyrkar Honom och inte sätter någon vid Hans sida.”⁷¹

Dess äkthet är överensstämd. Likväl sade profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) i hadîthen rapporterad av Ibn Mas‘ûd (radhiyâ Allâhu ‘anh):

”Den som dör och har tillbett vid Allâhs sida en vederlik, träder in i helvetet.”

Rapporterad av al-Bukhârî. I ”De två autentiska” rapporterade Ibn ‘Abbâs (radhiyâ Allâhu ‘anhumâ) att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade till Mu‘âdh då han sände honom till Jemen:

”Sannerligen kommer du komma till ett folk som tillhör Bokens folk. Låt det första som du kallar dem till vara trosbekännelsen: ”Det finns ingen gud utom Allâh”.

I en annan formulering sägs det:

⁶⁸ 28:15.

⁶⁹ 4:36.

⁷⁰ 98:5.

⁷¹ al-Bukhârî och Muslim.

”Uppmana dem därför till att vittna om att det inte finns någon gud utom Allâh och att jag är Allâhs sändebud.”

Och i al-Bukhârîs formulering sägs det:

”Uppmana dem därför till att de enbart dyrkar Allâh.”

I Sahîh Muslim rapporterar Târiq bin Ashaym al-Ashdja’î (radhiyâ Allâhu ‘anh) att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Den som enbart dyrkar Allâh och förnekar allt annat som dyrkas istället för Allâh, får sitt liv och sin egendom förbjudna att tagas medan hans beräkning är hos Allâh (‘azza wa djall).”

Ahâdîth med liknande innebörd är många. Denna typ av Tawhîd är Islâms grund, tronföreställningens princip och den allra viktigaste frågan. Den är den viktigaste plikten, visheten bakom skapandet av Djinn och människan samt visheten bakom sändandet av samtliga sändebud (‘alayhim-us-salâtu was-salâm) vilket föregående verser har antytt. Några av dem är:

”Jag har skapat Djinn och människorna enbart för att de skall dyrka Mig.”⁷²

Vidare bevis för det är Hans (‘azza wa djall) Uttalande:

”Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma (för att förkunna): ”Dyrka Allâh och håll er borta från avgudadyrkan.””⁷³

Likväl sade Han (subhânah):

”Vi har aldrig sänt en profet före dig utan att uppenbara för honom: ”Det finns ingen gud än Jag – dyrka Mig!””⁷⁴

Han (‘azza wa djall) sade att Núh, Hûd, Sâlih och Shu’ayb (‘alayhim-us-salâtu was-salâm) sade till sina folk:

”Dyrka Allâh – ni har ingen annan gud än Honom!”⁷⁵

Detta är samtliga sändebudens kall vilket de två föregående verserna antyder. Sändebudens fiender erkände att sändebuden hade beordrat dem att endast dyrka Allâh och hålla sig borta från de dyrkade avgudarna vid sidan av Honom, precis som Han (‘azza wa djall) sade i berättelsen om ‘Âd då de sade till Hûd (‘alayhis-salâtu was-salâm):

⁷² 51:56.

⁷³ 16:36.

⁷⁴ 21:25.

⁷⁵ 7:59.

”Har du kommit för att begära av oss att vi inte dyrkar någon annan än Allâh och att vi överger det som våra förfäder dyrkade?”⁷⁶

Likväl sade Han (subhânahu wa ta’âlâ) om Quraysh då vår profet Muhammad (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) kallade dem till att enbart dyrka Allâh och överge allt annat som de dyrkar vid sidan av Honom bland änglar, helgon, statyer, träd och dylikt:

”Har han gjort alla gudar till en gud? Det är högst märkligt!”⁷⁷

Han (subhânahu wa ta’âlâ) sade om dem i kapitlet ”as-Sâffât”:

”Varje gång de fick höra orden ”det finns ingen gud utom Allâh”, kände de hur högmodet steg dem åt huvudet. De säger: ”Skall vi överge våra gudar för en galen poets skull?”⁷⁸

Verser med liknande innebörd är många. Bland de verser och ahâdîth som vi har nämnt för dig, klargörs det för dig – må Allâh skänka mig och dig förståelse i religionen och kunskap om skapelsernas Herre – att dessa typer av tillbedjan och skyddsökning som du har klargjort i din fråga, är samtliga en typ av den största avgudadyrkan. Detta, eftersom det räknas som dyrkan ägnad någon annan än Allâh samt att man ber döda och frånvarande om något som ingen annan än Han är kapabel till. Detta är värre än förfädernas avgudadyrkan, eftersom förfäderna tillbad dem endast när det rädde lugn. När det dock började se mörkt ut, ägnade de dyrkan uppriktigt åt Allâh eftersom de visste att det är endast Han (subhânah) som har kapacitet till att rädda dem ur svårigheter. Han (ta’âlâ) sade i Sin Tydliga Bok om dessa avgudadyrkare:

”När de går ombord, tillber de Allâh med ren och uppriktig tro; men när Han har låtit dem oskadada stiga i land, sätter de gudar vid Hans sida.”⁷⁹

Likväl tilltalar Han (subhânahu wa ta’âlâ) dem i en annan vers:

”Och då en olycka drabbar er till havs, sviker er de som ni brukade anropa utom Han. Men när Han fört er oskadada i land, vänder ni er bort; människorna är sannerligen otacksamma.”⁸⁰

Om då en av dessa senare avgudadyrkare skulle säga: ”Vi menar inte att dessa gagnar oss genom sig själva, botar våra sjuklingar genom sig själva, gynnar oss genom sig själva eller skadar oss genom sig själva, utan vi önskar oss enbart deras förmedling hos Allâh!”, svaras han med följande:

Detta är just den avsikt och det syfte som de första otroende hade. De menade inte att deras gudomar skapar, förser med tillhandahållande, gagnar eller skadar genom sig själva, eftersom det nollställer det som Allâh har nämnt om dem i Qur’ânen och att de önskade sig deras förmedling,

⁷⁶ 7:70.

⁷⁷ 38:5.

⁷⁸ 37:35-36.

⁷⁹ 29:65.

⁸⁰ 17:67.

ställning och närmande till Allâh. Han (subhânahu wa ta'âlâ) sade i kapitlet "Yûnus" ('alayhis-salâtu was-salâm):

**"Vid sidan av Allâh dyrkar de vad som varken kan skada eller gagna dem och säger:
"De är våra talesmän inför Allâh.""**⁸¹

Då avvisade Allâh dem med Sitt (subhânahu wa ta'âlâ) Uttalande:

"Säg: "Vill ni underrätta Allâh om något i himlarna eller på jorden som Han inte känner till? Stor är Allâh i Sin härlighet, höjd över allt vad de sätter vid Hans sida!"⁸²

Därmed klagjorde Han (subhânah) att Han inte känner till någon förmedlare i himlarna eller på jorden som är hos Honom på det sätt avgudadyrkarna menar. Och det vars existens Allâh inte känner till, har ingen existens, eftersom ingenting är dolt för Honom. Han (ta'âlâ) sade i kapitlet "az-Zumar":

"Uppenbarelsen av denna Skrift är Allâhs, den Allsmäktiges, den Vise. Vi har uppenbarat Skriften med sanningen för dig. Dyrka därför Allâh med ren och uppriktig tro!"⁸³

Han (subhânah) klagjorde att dyrkan enbart tillkommer Honom och att tjänarna är beordrade att uppriktigt ägna den Honom ('azza wa djall). Detta beror på att Hans beordring till Sin profet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och att han uppriktigt ägnar Honom dyrkan, är en beordring till samtliga människor. Här betyder "tro" dyrkan och dyrkan är att man lyder Honom och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), vilket redan har omnämnts. Likväl är tillbedjan, hjälpsökning, fruktan, hopp, förrättning av offer, avläggning av löften och dylikt en del av det, på samma sätt som förrättning av bön, fastan och allting annat som Allâh och Hans sändebud har befallt. Därefter sade Han ('azza wa djall):

"Men de som tar beskyddare vid sidan av Allâh (säger): "Vi dyrkar dem just för att de skall föra oss närmare Allâh.""⁸⁴

Det vill säga att de säger: "Vi dyrkar dem just för att de skall föra oss närmare Allâh." Då avvisade Allâh dem med Sitt Uttalande:

"Allâh skall döma mellan dem i allt som de är oense om. Allâh vägleder inte lögnaren, den otroende.""⁸⁵

Således klagjorde Han (subhânah) i denna ädla vers, att de otroende enbart dyrkade helgonen vid sidan av Honom för att komma Allâh nära. Detta syfte har både de föregångna och samtida otroende. Allâh tillintetgjorde detta i Sitt Uttalande och sade:

⁸¹ 10:18.

⁸² Ibid.

⁸³ 39:1-3.

⁸⁴ 39:3.

⁸⁵ 39:3.

”Allâh skall döma mellan dem i allt som de är oense om. Allâh vägleder inte lögnaren, den otroende.”⁸⁶

Därmed klargjorde Han (subhânah) deras lögn och påstående att deras gudomar för dem närmare Allâh och Han förklarade dem som otroende på grund av den dyrkan de ägnar dem. På så sätt vet varenda en som har minsta lilla vett, att den hädelse som de första otroende besatt, förekom enbart i att ta till sig profeter, helgon, träd, stenar och andra skapelser som förmedlare mellan sig själva och Allâh. De trodde på att de förrättar deras behov utan Hans (subhânah) tillstånd och välbehag, precis som ministrar medlar hos kungar. På så sätt jämförde de Honom (‘azza wa djall) med kungar och ministrar. De säger: ”På samma sätt som den som har behov av kungen och ledaren använder sig av medling av deras speciella män och ministrar, närmar vi oss Allâh genom att dyrka Hans profeter och nära vänner.” Detta är en av de allra fruktlösaste lögnerna, eftersom Han (subhânah) inte har något jämlike och inte heller jämförelse med Sin skapelse. Ingen har rätt att medla hos Honom utan Hans tillstånd och Han låter enbart de som endast dyrkar Honom få förmedlan. Han har allt i Sin makt och Han har kunskap om allt. Han är den Barmhärtigaste av de barmhärtiga. Han fruktar ingen och inte heller räds Han någon. Han är Erövraren som befinner Sig ovanför Sina tjänare. De är under Hans förfogande på det sätt Han vill, till skillnad från kungarna och ledarna.

De klarar inte av att göra allting och inte heller vet de allting. Därför behöver de någon från sina ledare, nära män och soldater som hjälper dem med det som de kanske inte klarar av att utföra. Likväl behöver de dem för att de skall kunna underrätta dem om de nödställda vilkas nöd de inte har någon aning om. Således behöver de någon som är dem till lags och söker deras sympati bland ministrar och nära män. Men vad gäller skapelsernas Herre (‘azza wa djall), är Han oberoende från samtliga Sina skapelser och Han är barmhärtigare mot dem än deras egna mödrar. Han är den rättvise Domaren som placerar sakerna på deras platser i enlighet med Sin Vishet, Kunskap och Styrka. På så sätt är det inte tillåtet att man jämför Honom med Sin skapelse överhuvudtaget. På grund av detta klargjorde Han (subhânah) i Sin Bok att avgudadyrkarna hade bekräftat att det är Han som skapar, skänker tillhandahållande, styr skapelsen, bönhör den nödställda och avvärjer svårigheten, orsakar liv och död och andra av Hans (subhânah) handlingar, men att dispyten som ägde rum mellan avgudadyrkarna och sändebuden handlade om uppriktigheten i dyrkan som enbart skulle ägnas Allâh allena, precis som Han (‘azza wa djall) sade:

”Och om du frågar dem, vem som har skapat dem, svarar de helt visst: ”Det är Allâh.””⁸⁷

Likväl sade Han (ta‘âlâ):

”Säg: ”Vem försörjer er med det i himlen och på jorden som ni behöver för er försörjning? Vem har makten över hörsel och syn? Vem låter livet spira ur det som har dött och låter döden stiga fram ur det levande? Och vem styr skapelsens ordning?” På detta kommer de svara: ”Allâh.” Och du skall säga: ”Skall ni inte frukta.””⁸⁸

⁸⁶ 39:3.

⁸⁷ 43:87.

⁸⁸ 10:31.

Verser med liknande innebörd är många och verserna som tyder på att meningsskiljaktigheterna som inträffade mellan sändebuden och folken handlade enbart om uppriktigheten i dyrkan ägnad Allâh allena är omnämnda. Han (subhânah) sade:

"Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma: "Dyrka Allâh och håll er borta från avgudadyrkan!"⁸⁹

Samt de verser som har kommit med liknande innebörd. På flera platser i Sin Ädla Bok klargör Han (subhânah) förmedlingsfrågan. Han (ta'âlâ) sade i kapitlet "al-Baqarah":

"Vem är den som vågar medla inför Honom utan Hans tillstånd?"⁹⁰

Han sade i kapitlet "an-Nadjm":

"Hur talrika änglarna i himlarna än är, är deras medling till ingen nytta, om inte Allâh har gett Sitt tillstånd till den Han vill och är nöjd med."⁹¹

Han sade i kapitlet "al-Anbiyâ" då Han beskrev änglarna:

"De kan inte medla till förmån för någon annan än den som Han är nöjd med. Och de bävar inför Honom."⁹²

Likväl underrättade Han ('azza wa djall) att Han inte är nöjd med Sina hedniska tjänare och att Han enbart är nöjd med deras tacksamhet. Och tacksamhet innebär att man enbart dyrkar Honom och lyder Honom med handlingar. Han (ta'âlâ) sade i kapitlet "az-Zumar":

"Om ni inte tror, så behöver Allâh inte er. Han är inte nöjd med otrohet hos Sina tjänare, men visar ni tacksamhet är Han nöjd med er för er skull."⁹³

al-Bukhârî rapporterade i sin "Sahîh" från Abû Hurayrah (radhiyâ Allâhu 'anh) som sade:

"Allâhs sändebud! Vilka är de lyckligaste människorna som får din medling?" Han sade: "Den som uppriktigt säger från sitt hjärta - eller sin själ - "det finns ingen gud utom Allâh"."

I "Sahîh" rapporteras det även från Anas (radhiyâ Allâhu 'anh) att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

⁸⁹ 16:36.

⁹⁰ 2:255.

⁹¹ 53:26.

⁹² 21:28.

⁹³ 39:7.

"Varje profet innehar en bönhörd bön. Varje profet har påskyndat sin bön men jag har dolt min bön som en medling för mitt folk på Domedagen. Den som dör från mitt folk utan att ha satt någon vid Allåhs sida, kommer få den om Allåh vill."⁹⁴

Ahâdîth med liknande innebörd är många. Alla verser och ahâdîth som vi har nämnt tyder samtliga på att dyrkan är en rättighet som tillhör enbart Allåh och att det inte är tillåtet att man ägnar något av den åt någon annan än Allåh – varken till profeterna eller någon annan – och att förmedlingen är under Allåhs (‘azza wa djall) förfogande, precis som Han (subhânah) sade:

"Säg: "All medling tillkommer Allåh."⁹⁵

Ingen förtjänar den förrän Han har gett tillstånd till medlaren samtidigt som Han är nöjd med den som skall få medlingen. Likaså är Han enbart nöjd med att man endast ägnar Honom dyrkan, vilket redan har omnämnts. Beträffande avgudadyrkarna, är de berövade all förmedling, precis som Han (ta‘âlâ) sade:

"Då skall medlarnas förböner inte vara dem till någon nytta."⁹⁶

Nämns "orätt" i absolut form, anses det som avgudadyrkan, precis som Han (ta‘âlâ) sade:

"De otroende är dem som begår svår orätt mot sig själva."⁹⁷

"Att sätta medhjälpare vid Hans sida är att begå en svår orätt."⁹⁸

Beträffande det du nämnde i frågan angående Sûfiyyûns och andras yttranden som bl a äger rum i moskéer och dylikt, t ex:

"Allåh! Välsigna honom som Du skapade för att avslöja Dina mäktiga hemligheter och Dina barmhärtiga ljus och blev därmed den gudomliga närvarons ställföreträdare och Dina innersta hemligheter efterträdare..." o s v, är svaret följande:

Att dessa yttranden och deras like är en tillgjordhet och Tanattu⁹⁹ vilket vår profet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) varnade för i det som har rapporterats från Muslim i "Sahîh" från ‘Abdullâh bin Mas‘ûd (radhiyâ Allâhu ‘anh) som berättade att Allåhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

"Mutanatti ‘ûn har gått under."

Han upprepade detta tre gånger. Imâm al-Khattâbî (rahimahullâh) sade:

⁹⁴ Muslim.

⁹⁵ 39:44.

⁹⁶ 74:48.

⁹⁷ 2:254.

⁹⁸ 31:13.

⁹⁹ Att man ger sig i något som är utöver ens kapacitet.

"En Mutanatti'¹⁰⁰ är den som fördjupar sig inom något som är utöver hans kapacitet. Att ge sig in i detta är i enlighet med retorikteologernas metodik, vilka ger sig in i det som varken angår dem eller omfattas av deras förstånd."

Abûs-Sa'âdât bin al-Athîr sade:

"De fördjupar sig och överdriver i retorik och de talar med de extremaste ordförråden. Det härstammar från ordet "nat'" vilket betyder gom. Därefter tillämpades det varenda en som är extrem i tal och handling."

Baserat på det som dessa två Imâmer – vilka tillhör språkvetenskapens Imâmer – har nämnt, klagörs det för dig och för varenda en som har minsta lilla vett, att detta tillvägagångssätt i att sända välsignelse och fred över vår profet och ledare, Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), är en tillgjordhet och något som är utöver ens kapacitet och likväl förbjudet. Därmed är det föreskrivna sättet för en Muslim beträffande denna fråga, att han lär sig det bekräftade tillvägagångssättet som har rapporterats från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) beträffande tillvägagångssättet i att sända välsignelse och frid över honom, vilket är tillräckligt nog. Bland dessa är det som al-Bukhârî och Muslim rapporterade i "De två autentiska" – och formuleringen är al-Bukhârîs – från Ka'b bin 'Udjrah (radhiyâ Allâhu 'anh) som sade att följeslagarna (radhiyâ Allâhu 'anhum) sade:

"Allâhs sändebud! Vi har blivit beordrade att sända välsignelse över dig. Hur skall vi sända välsignelse över dig?" Då sade han: "Säg: "Allâh! Sänd frid över Muhammad och över Muhammads ätt såsom du sände frid över Ibrâhîm och över Ibrâhîms ätt. Sannerligen är Du den som allt lov och pris tillkommer, den Ärade. Och välsigna Muhammad och Muhammads ätt såsom du välsignade Ibrâhîm och Ibrâhîms ätt. Sannerligen är Du den som allt lov och pris tillkommer, den Ärade."¹⁰¹

I "De två autentiska" rapporteras det från Abû Humayd as-Sâ'idî (radhiyâ Allâhu 'anh) att de sade:

"Allâhs sändebud! Hur sänder vi välsignelse över dig? Då sade han: "Säg: "Allâh! Sänd frid över Muhammad, hans hustrur och hans avkomma såsom Du sände frid över Ibrâhîms ätt. Och välsigna Muhammad, hans hustrur och hans avkomma såsom Du välsignade Ibrâhîms ätt. Sannerligen är Du den som allt lov och pris tillkommer, den Ärade."¹⁰²

I Muslims "Sahîh" rapporteras det från Abû Mas'ûd al-Ansârî (radhiyâ Allâhu 'anh) som sade:

"Bashîr bin Sa'd sade: "Allâhs sändebud! Allâh har beordrat oss att sända välsignelse över dig. Hur skall vi sända välsignelse över dig?" Han blev tyst och sade därefter: "Säg: "Allâh! Sänd frid över Muhammad och över Muhammads ätt såsom du sände frid över Ibrâhîm. Och välsigna Muhammad och Muhammads ätt såsom du välsignade Ibrâhîm

¹⁰⁰ Pl. Mutanatti'ûn

¹⁰¹ Allâhumma salli 'alâ Muhammad wa 'alâ âli Muhammad, kamâ sallayta 'alâ Ibrâhîm wa 'alâ âli Ibrâhîm. Innaka Hamîdum-Madjîd. Wa bârik 'alâ Muhammad wa 'alâ âli Muhammad, kamâ bârakta 'alâ Ibrâhîm wa 'alâ âli Ibrâhîm. Innaka Hamîdum-Madjîd.

¹⁰² Allâhumma salli 'alâ Muhammad wa 'alâ azwâdjihî wa dhurriyyatihî, kamâ sallayta 'alâ âli Ibrâhîm. Wa bârik 'alâ Muhammad wa azwâdjihî wa dhurriyyatihî kamâ bârakta 'alâ âli Ibrâhîm. Innaka Hamîdum-Madjîd.

i de två världarna. Sannerligen är Du den som allt lov och pris tillkommer, den Ärade."¹⁰³

Dessa och liknande formuleringar som har bekräftats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), är vad som fordras av en Muslim att använda sig av när han sänder välsignelse och frid över Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), eftersom sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är den lärdaste människan om vad som bör användas gentemot honom, såsom han är den lärdaste människan om vilka yttranden som bör användas gentemot hans Herre. Vad gäller yttranden som består av innoverade tillgjordheter och yttranden som kan bestå av betydelser som är felaktiga, t ex de yttranden som du nämnde i frågan, anses de vara olämpliga på grund av den tillgjordhet som förekommer i dem samt att de kan tolkas på ett felaktigt sätt samtidigt som de motsätter sig de yttranden som Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) valde och hänvisade sitt folk till. Han är den lärdaste skapelsen, den rådvänligaste samt den som är mest fjärran från tillgjordhet – må Allâhs främsta välsignelse och frid vara med honom.

Jag hoppas att de bevis som vi har nämnt för att klargöra den rätta typen Tawhîd, den rätta avgudadyrkan, skillnaden mellan det som de första och de senare avgudadyrkarna följde samt det lagstiftade tillvägagångssättet i att sända välsignelse och frid över Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), är tillräckliga och tillfredställande för den som söker sanningen. Men vad gäller den som inte vill veta sanningen, är han ingenting annat än en person som följer driften. Allâh ('azza wa djall) har sagt:

"Om de då inte svarar dig, vet du att de styrs av sina drifter, och vem är vilsnare än den som helt saknar Allâhs vägledning och följer sin drift? Allâh vägleder sannerligen inte de orättfärdiga."¹⁰⁴

Således klargjorde Han (subhânah) i denna ädla vers, att människan består av två grupper beträffande den vägledning och sanningens religion som Allâh skickade Sin profet Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) med. Den ena av dem besvarar Allâh och Hans sändebud medan den andra följer sin drift. Likväl underrättade Han (subhânah) att det inte förekommer någon som är mer vilseledd än den som följer sin drift och saknar Allâhs vägledning. Vi ber Allâh ('azza wa djall) om skydd från att följa driften på samma sätt som vi ber Honom (subhânah) att Han låter oss, er och resten av Muslimerna vara bland dem som besvarar Honom och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), högaktar Hans lagstiftning samt håller sig borta från allt det bland Bid'a och drifter som motstrider Hans religion. Sannerligen är Han Givmild.

Och må Allâhs välsignelse och frid vara med Hans tjänare och sändebud, vår profet Muhammad, hans familj, hans följeslagare och de som följer honom i godhet fram till Domens dag.

Översatt av Abû Mûsâ al-Albânî
1423/04/22 – 2002/07/12
Trelleborg, Sverige

¹⁰³ Allâhumma salli 'alâ Muhammad wa 'alâ âli Muhammad kamâ salla'ta 'alâ Ibrâhîm. Wa bârik 'alâ Muhammad wa 'alâ âli Muhammad kamâ bârakta 'alâ Ibrâhîm fil-'Âlamayn. Innaka Hamîdum-Madjîd.

¹⁰⁴ 28:50.